Küçük Balinanın Arkadaşı

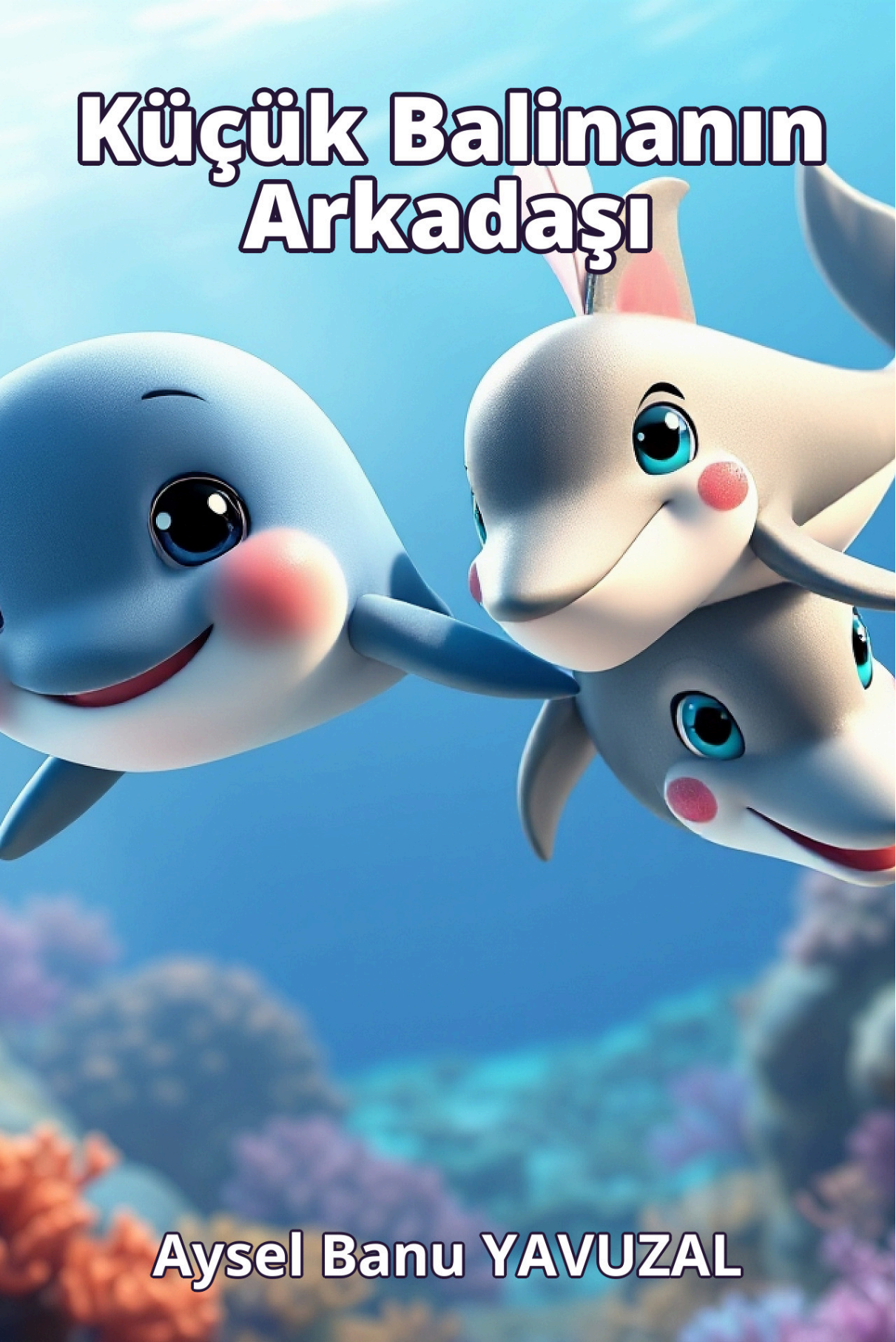

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Balinanın Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Bir zamanlar, uçsuz bucaksız mavi okyanusta Pip adında küçük bir balina yaşarmış. Pip genç bir balina yavrusuydu, türüne göre küçücük, yaklaşık bir sandal boyundaydı. Derisi derin okyanus mavisi, karnı ise yumuşak ve açık renkliydi; kocaman yuvarlak gözlerinde tatlı bir parıltı vardı. Küçük yuvarlak yüzgeçleri ve kocaman dostça bir gülümsemesi varmış; minik hava deliğinden su püskürttüğünde, ışıltılı damlacıklar güneşte dans edermiş. Pip çoğu zaman tek başına yüzer, dünyayı merak eder ama biraz da utangaç olurmuş.

Güneşli bir sabah, Pip sakin sularda süzülürken neşeli bir tık-tık-tık sesi duymuş. Parlak turkuaz gözlü, uzun gülümseyen gagalı, gümüş grisi bir yunus yanından hızla geçmiş. Kıvrık bir sırt yüzgeci, oyuncu bir dalga şeklinde kuyruğu ve yanaklarında parıldayan küçük beyaz ışıltılar varmış. 'Merhaba!' diye cıvıldamış. 'Ben Dazzle! Yarışmak ister misin?' Pip utanmış, ama Dazzle'ın gülümsemesi o kadar sıcakmış ki başını sallamış ve yüzgeçlerini çırpmış.

Pip ve Dazzle dalgaların arasında yarışmışlar, su sıçratıp gülmüşler. Dazzle çok hızlıymış ve bir sürü numara bilirmiş; Pip de elinden geldiğince ona yetişmeye çalışmış. 'Harika bir yüzücüsün!' demiş Dazzle, Pip'in kalbi parlamış. Yan yana yüzmüşler ve Pip yalnız olduğunu tamamen unutmuş. Yanında bir arkadaşı olunca okyanus daha büyük ve daha aydınlık hissettirmiş. 'Gizli bir yer biliyorum,' diye fısıldamış Dazzle. 'Büyülü bir su altı vadisi! Gitmek ister misin?' Pip'in gözleri heyecandan kocaman açılmış.

Dazzle önden gitmiş, Pip de hemen arkasından gelmiş. Sallanan yosun ormanlarının ve madeni paralar gibi parıldayan minik gümüş balık sürülerinin yanından yüzmüşler. Dazzle yüzgecinin arkasına sıkıştırdığı küçük pembe bir deniz kabuğu taşıyormuş ve onu Pip'e göstermiş. 'Bu kabuk benim şans tılsımım,' demiş. 'Vadiyi bulmama yardım ediyor.' Pip de yüzgecine bir tutam yeşil yosun dolamış ve kendini cesur hissetmiş. Su ısınmaya başlamış ve tuhaf, rengarenk bitkiler belirmeye başlamış.

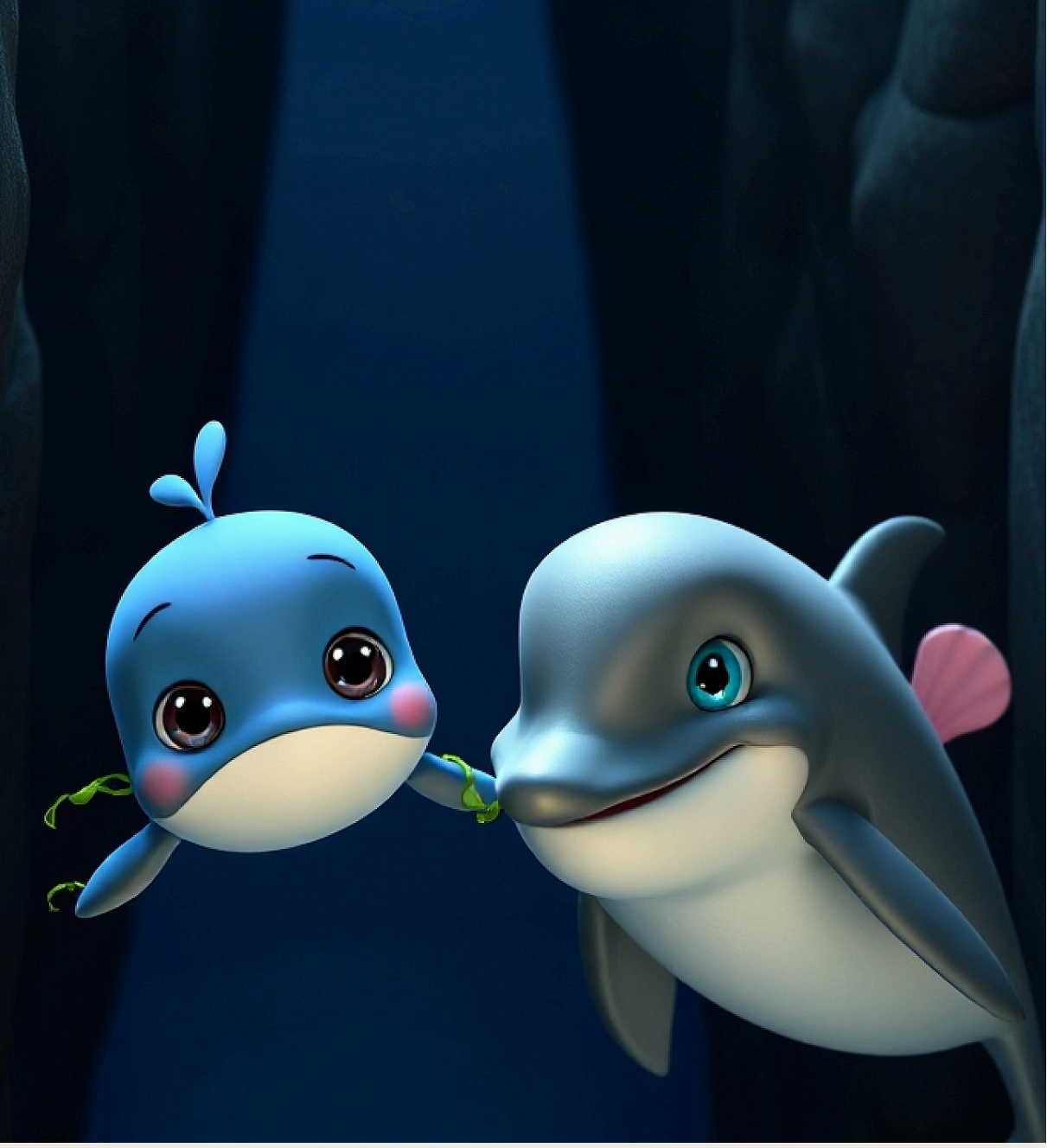

Kısa süre sonra derin bir kanyonun kenarına varmışlar. 'Vadi aşağıda,' demiş Dazzle. 'Ama karanlık ve dolambaçlı. Dikkatli olmalıyız.' Pip biraz tedirgin olmuş. Daha önce hiç bu kadar derine inmemiş. Dazzle onun endişesini fark edip gülümsemiş. 'Endişelenme, ben hep yanındayım. Arkadaşlar birbirinden ayrılmaz!' Öne geçmiş, Pip de kalbi hızlı çarparak ama güvenle dolu bir şekilde onu izlemiş.

Aşağı, daha da aşağı yüzmüşler, gölgeli kanyona doğru. Orası sessiz ve serinmiş; Pip Dazzle'a yakın kalmış. Birdenbire altlarında yumuşak bir ışık belirmiş. 'Bak!' diye cıvıldamış Dazzle. Kanyon geniş bir vadiye açılmış ve Pip'in hayatında gördüğü en muhteşem renklerle dolup taşmış. Parlak pembe mercanlar, mor deniz yelpazeleri ve sarı süngerler vadinin tabanını kaplamış. Işıldayan denizanaları minik fenerler gibi süzülüyormuş ve su ışıkla parıldıyormuş.

Pip şaşkınlıkla nefesini tutmuş. 'Çok güzel!' diye bağırmış. Vadi sürprizlerle dolup taşıyormuş. Parmaktan büyük olmayan denizatları ve kabuğu gökkuşağı gibi olan bir kaplumbağa görmüşler. Dazzle taklalar atmış, dönmüş durmuş; Pip de ışığı yakalayan ışıltılı damlacıklar püskürtmüş. Mercanların etrafında birbirlerini kovalamışlar, gülüp oynamışlar. Her köşe yeni ve harika bir şey getirmiş. Pip hayatında hiç bu kadar eğlenmemiş.

Sonra kristallerle parıldayan bir mağara bulmuşlar. 'Hadi keşfedelim!' demiş Dazzle. İçeride kristaller her renkte ışıldıyormuş. Ama birdenbire bir akıntı onları birbirinden ayırmış. Pip yuvarlanmış ve bir kayaya çarpmış. 'Ah!' diye bağırmış. Dazzle hemen yanına koşmuş. 'İyi misin?' diye sormuş. Pip'in yüzgeci biraz acımış ama Dazzle yanında olduğu için kendini güvende hissetmiş. 'İyiyim,' demiş. 'Yanımda kaldığın için teşekkürler.'

Dazzle, Pip'in mağaradan nazikçe çıkmasına yardım etmiş. 'İyi bir takımız,' demiş. 'Sen cesursun, Pip.' Pip gülümsemiş. Artık o kadar utangaç hissetmiyormuş. Yüzmeye devam etmişler ve vadi daha da genişlemiş. Çiçekler gibi sallanan bir deniz şakayığı tarlası bulmuşlar. Dazzle, Pip'e onları nasıl gıdıklayıp kapatacağını göstermiş. Pip kıkırdamış. 'Bu şimdiye kadarki en güzel macera!' demiş.

Gün ilerledikçe daha çok harika şey keşfetmişler. Deniz kabuklarıyla hokkabazlık yapan dost canlısı bir ahtapotla ve daireler çizerek dans eden bir balık sürüsüyle karşılaşmışlar. Dazzle ve Pip dansa katılmış, dönüp durmuşlar. Pip, büyük okyanustaki küçük bir balina olduğunu tamamen unutmuş. Dazzle yanındayken kendini denizdeki en şanslı balina gibi hissetmiş. 'Arkadaş olduğumuz için çok mutluyum,' demiş ona.

Birdenbire su kararmış. Işıldayan denizanaları sönmeye başlamış. 'Vadi uykuya dalıyor,' demiş Dazzle. 'Eve dönmeliyiz.' Ama Pip çıkış yolunu görememiş. 'Yolu hatırlamıyorum,' demiş endişeyle. Dazzle pembe kabuğunu çıkarmış. 'Kabuğum yardım edebilir,' demiş. Onu yukarı tutmuş ve kabuk yumuşakça parlayarak yolu göstermiş. 'Gördün mü? Arkadaşlar ve birazcık sihir her şeyi çözebilir.'

Pip ve Dazzle, kabuğun yumuşak ışığını izleyerek vadiden geri yüzmüşler. Kanyon artık daha az korkutucu gelmiş. Pip yalnız olmadığını biliyormuş. Açık okyanusa vardıklarında güneş batıyormuş ve suyu altın ve pembe renklere boyuyormuş. 'Başardık!' diye sevinçle bağırmış Dazzle. Pip mutlu bir damlacık bulutu püskürtmüş. 'Sen olmasan bunu başaramazdım,' demiş. 'Arkadaşlar bunun için vardır,' diye yanıtlamış Dazzle.

Kendi sularına döndüklerinde Pip ve Dazzle birlikte süzülüp yıldızların belirişini izlemişler. 'Eskiden tek başıma yüzerdim,' demiş Pip usulca. 'Ama şimdi biliyorum ki arkadaşlık her yolculuğu anlamlı kılıyor. Bir arkadaşın yanındayken korkutucu kısımlar bile eğlenceli oluyor.' Dazzle başını sallamış. 'Ve her macera birlikte daha güzel!' Pembe kabuğunu yüzgecinin arkasına yerleştirmiş, Pip de yosununu düzeltmiş. Birbirlerine gülümsemişler.

O günden sonra Pip ve Dazzle en iyi arkadaş olmuşlar. Her gün okyanusun yeni yerlerini keşfetmişler, hep heyecan verici bir şeyler bulmuşlar. Pip artık utangaç değilmiş ve her keşfini Dazzle'la paylaşmayı çok seviyormuş. Yarışmışlar, oynamışlar, gülmüşler ve okyanus onlara yuva gibi gelmiş. Pip minik hava deliğinden su püskürttüğünde, ışıltılı damlacıklar sevinçle dans ediyormuş gibi görünürmüş.

Pip, okyanusun büyük olduğunu ama arkadaşlığın onu küçük ve sıcacık hissettirdiğini öğrenmiş. O ve Dazzle, karanlık kanyonlarda ve aydınlık vadilerde hep birlikte olmaya söz vermişler. 'Arkadaşlar her yolculuğu anlamlı kılar,' demiş Pip. 'Ve eğlenceli!' diye eklemiş Dazzle. Gün batımına doğru yüzmüşler, iki arkadaş yan yana, sıradaki maceraya hazır bir şekilde.

Ve eğer bir gün derin mavi denizde yüzersen, kulaklarını iyi aç. Neşeli bir tık-tık ve mutlu bir püskürtme sesi duyabilirsin. Bu, Pip ve Dazzle; hâlâ keşfediyorlar, hâlâ gülüyorlar ve hâlâ en iyi arkadaşlar. Onlar için her gün yeni bir macera ve her macera birlikte daha güzel.